

Πρεβεζάνικα Χρονικά

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ 33 (1996)

"Κυνηγώντας το φως". Από την ποιητική συλλογή του Ανδρέα Καρζή

Μανόλης Μαγκλάρας

Copyright © 2022, Μανόλης Μαγκλάρας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Μαγκλάρας Μ. (2022). "Κυνηγώντας το φως". Από την ποιητική συλλογή του Ανδρέα Καρζή. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, 143–144. ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/prevchr/article/view/29287>

Από το περιοδικό
 “ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ” Πατρών
 τεύχος 42

Από την ποιητική συλλογή του Ανδρέα Καρζή

“Κυνηγώντας το φως”

Παρουσιάζει ο Μανόλης Μαγκλάρας

Χαρακτηριστικός ο τίτλος της μικρής ποιητικής συλλογής “Κυνηγώντας το φως” του τακτικού στυεργάτη των “Ηπ. Αντίλαλων” Ανδρέα Καρζή που κυκλοφόρησε πρόσφατα και είχε την καλοσύνη να μου τη στείλει από τη Γερμανία όπου διαμένει και εργάζεται μόνιμα.

Το συμπατριώτη μας από την Πρέβεζα οι αναγνώστες των “Ηπ. Αντ.” τον γνωρίζουν ως πεζογράφο και ειδικότερα ως ερευνητή Λαογράφο και Ιστοριοδίφη της Ηπείρου.

Με το τελευταίο του έργο ο Α. Καρζής ξεδιπλώνει μιαν άλλη πτυχή του λογοτεχνικού του ταλέντου, την ποιητική και μέσα απ’ αυτή αποκαλύπτεται σε όλο της το βάθος και το εύρος η ανθρώπινη πλευρά του ποιητή· πρόκειται για μια

τραυματισμένη και πονεμένη απ’ την τροπή των πραγμάτων ψυχή, που επιθυμεί να ενώσει την ανησυχία του, την αγωνία του μαζί με όλους εμάς και να τη μετουσιώσει σε καλλιτεχνική μορφή, σε ποίηση.

Τα πιο πολλά ποιήματα της συλλογής του κινούνται μέσα σε μια ατμόσφαιρα ονείρου “τα όνειρα ομπρέλα στη βροχή” και ελπίδων “χρυσές ελπίδες” αλλά ελπίδες “που παρασύρονται σαν βότσαλα από τη θάλασσα”.

Όπως υπογραμμίζεται στο γενικό τίτλο, ο ποιητής κυνηγάει, αναζητάει το φως, την αλήθεια, την αγάπη, τη φιλία, την ειρήνη, την ευτυχία, αξίες δηλ. προαιώνιες, πανανθρώπινες πάνω από τόπους και πέρα από το χρόνο.

Όμως παντού θλίψη, μελαγχολία, απελπισία, “**νύχτα απόγνωσης**” (“**δυσάρεστη αλλαγή**”, “**φθινοπωρινή νότα**”).

Μια πικρή-στυφή γεύση αποπνέει στο μεγαλύτερό της μέρος η ποίηση του Α. Καρζή. Μια απόγνωση “**που ξοδεύεται σαν καταρράκτης**”, μια απόγνωση που “**οι ελπίδες έγιναν συρματοπλεγμα**”. “**Αλυσοδεμένη η ζωή μας**” κατά τον ποιητή, ναυάγιο η ζωή μας παντού, κι όλα οδηγούν στη ματαιότητα, στο αδιέξοδο. Είναι εύγλωτοι οι τίτλοι των ποιημάτων: **Το όνειρό μας καλπάζει - Το φορτίο - Μάταια - Ουτοπίες - Τι κρίμα - Οι ελπίδες - Νεκρή φύση - Στιγμές σιωπής - Μοναξιά.**

Μουντό, βαρύ κι απαισιόδοξο το κλίμα· το ‘χει άραγε η Πρέβεζα (η Πρέβεζα του Καρυωτάκη;) Όχι, όχι· κάθε άλλο παρά πεισιθάνατο το κλίμα, το ποιητικό σύμπαν του Ανδρέα Καρζή.

Ο ποιητής έστω και αχνά, αμυδρά διακρίνει στο βάθος του τούνελ ένα ελάχιστο φως “**αιθέριο χαμόγελο**”. Ο χειμώνας δε θα κρατήσει για πολύ, “**κάποιο φυτό θ’ ανθίσει, γλυκιά ανάσα άνοιξη**”.

Ένα άλλο στοιχείο που κάνει έντονη την παρουσία του στο έργο του Καρζή είναι το βαθύτατο αίσθημα της νοσταλγίας του για την ιδιαίτερη πατρίδα του την Πρέβεζα· μια νοσταλγία που αυξάνει από τη μοναξιά, που νιώθει ο αθεράπευτα αυτός νοσταλγός της Ηπείρου, της Ελλάδας, καθώς χρόνια τώρα είναι αναγκασμένος λόγω της δουλειάς του να μένει στη Γερμανία, στην ξενιτιά. Ιδού οι τίτλοι των ποιημάτων: **Στο χωριό μου - Μας γέρασε η ξενιτιά - Στην Πρέβεζα - Σκέψεις και οράματα.**

Μια νοσταλγία και ιδιαίτερη αδυναμία για την ιδιαίτερη πατρίδα του την Πρέβεζα κι ένας αίμος γι’ αυτή· (“**Πρέβεζα**”).

Μια ανάμνηση κι αναπόληση των παιδικών του χρόνων. Εμπειρίες και βιώματα παιδικά είναι βαθιά, ανεξίτηλα χαραγμένα στη μνήμη του. Η Πρέβεζα με τον Παυτοκράτορα και με ό,τι όμορφο έχει να παρουσιάσει.

Ο Αμβρακικός, το ακρογιαλί, το μαϊστράλι, τα γαλανά νερά, η θαλασσινή αύρα, η πλούσια ολόξανθη ακρογιαλιά του· να ο παιδικός κόσμος του ποιητή (“**βαρκούλα**”, “**θάλασσα**”, “**Πρέβεζα**”).

Μια ποίηση πλημμυρισμένη από ελληνική φύση, από θάλασσα καταγάλανη, από άμμο θαλασσινή και κοχύλια από άστρα, φεγγάρι και κατακάθαρο ουρανό, από λογής λογής λουλούδια, βιολέτες, γιασεμιά, τριαντάφυλλα με χρωματιστά πουλιά και πεταλούδες.

Κάθε φορά που διαβάζω βιβλίο του Ανδρέα Καρζή, σκέφτομαι τις σπουδές, την παιδεία του συγγραφέα. Ο λογοτέχνης Ανδρέας Καρζής δεν έχει ολοκληρώσει ούτε καν το Δημοτικό Σχολείο. Απίστευτο! Και όμως μέσα από τα έργα του αναδεικνύεται ένας εγγράμματος, πεπαιδευμένος και βαθύτατα προβληματισμένος λογοτέχνης.

Ιδού το ταλέντο του λογοτέχνη Ανδρέα Καρζή!